

προέκτασιν καὶ ἐν γένει τὸ φαινόμενον τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι δὲν παρετήρησαν καὶ δὲν διεκρίναν. Ἄλλος π. χ. ἦτο ὁ τοῦ Δνειπέρου λιμὴν ἀλλοίαν μορφήν εἶχεν ἢ μέχρι τοῦ Δνειπέρου παραλία, ἄλλην ἢ Μαιώτις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρετήρηθη· ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Μετεωρολογικοῖς αὐτοῦ (Α'. 14) σαφῶς λέγει περὶ αὐτῆς «... ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ περὶ Μαιώτιν ἐπιδέδωκε τῇ προχώσει τῶν ποταμῶν τοσούτον, ὥστε πολλὰ ἐλάττω τῷ μεγέθει πλοῖα νῦν εἰσπλεῖν κλ.». Ταύτου ἕνεκα ἡ Μαιώτις καὶ λίμνη λέγεται¹.

13. Ἐθνολογία.

Αἱ ἐν ταῖς παραλίαις ἐλληνικαὶ ἀποικίαι παρέσχον ζῶν καὶ κίνησιν εἰς τὰ κατοικοῦντα ἔθνη, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰ πρὸς Βορρᾶν. Ἀλλὰ ποῖα ἦσαν ταῦτα;

Ἐν μὲν τῇ πρὸς Ν. Παραλίᾳ οἱ Μαριανδύνοι καὶ Παφλαγῶνες² ἀνατολικώτερον δὲ οἱ Σύριοι ἢ Δευκίςσυροι, οἱ ἄλλως κατὰ τὴν τῶν Περσῶν φωνὴν Καππαδόκαι, εἴτα οἱ Τιβαρηνοί, Μοσσύνικοι, Χάλυβες, Μάκρωνες, ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Κόλῳ οἱ Ἰβήρες καὶ Ἀλβανοί³.

Ἐν τῇ Βορείῳ παραλίᾳ ἀπ' Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν οἱ Σκύθαι ἀνατολικώτερον δὲ καὶ μετογαίτερον οἱ Σαύροματάι, οἱ Μαίωται, Κιμμέριοι καὶ ἐν τῇ Δυτικῇ παραλίᾳ οἱ Τρήρες, Θυνοὶ καὶ Βιθυνοί. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι συνενωθέντες μετὰ τῶν Διομεριῶν κατὰ τὴν εἰς Μ. Ἀσίαν ἐπιδρομὴν κατέλαβον τὴν ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθεῖσαν χώραν Βεθυνίαν.

Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς κτίσεως τῶν διαφόρων ἀποικιῶν ἐν αἷς ἐξέχει ἡ Σινώπη, αἱ ἐλληνικαὶ ἀποικίαι ἔδρουν ἐπὶ τῶν νοτίων παραλίῶν τοῦ Εὐξείνου τοὺς Ἀσσυρίους, οἵτινες ἐπὶ Σαλμανασάρ τοῦ Γ' (782 — 772) ἐπολέησαν ἐξάκις κατὰ τῶν Ἀλαρωδιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Τιγλατφίλασάρ καθ' ἣν ἐποχὴν ἦδη αἱ τῶν Μιλησίων ἀποικίαι ὑφίσταντο. Ἐν γένει δὲ τρεῖς ἐπαρχίαι ὑφίσταντο ἡ τῆς Βιθυνίας τῆς Παφλαγονίας καὶ τοῦ Πόντου. (Π. Πολεμωνακός, Ἐλενόποντος).

14. Μυθολογία. Νῆσοι.

Πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἔθνους ἐξετελέσθη ὁ πρῶτος πλοῦς εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Εὐξείνου εἶναι ἄγνωστον. Ἡ ὑπὸ τοῦ Πausanίου⁴ ἀναφερομένη εἰδήσις περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ Φρίξου ἐκ τῆς γῆς τῶν Κόλγων στηρίζεται ἐπὶ τῆς φυσικῆς τοῦ Βοσπόρου δανοῖσεως. Ἡ πτῆσις τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἑλλης, αἱ στρατεῖαι τοῦ Ἡρακλέους καὶ Θησέως κατὰ τῶν Ἀμαζόνων⁵ ἡ ἐπιχείρησις τοῦ Ἰάσονος ταῦτα πάντα ἀνήκουσιν εἰς τὴν μυθικὴν ἐποχὴν. Ἐπίσης ἐν τοῖς μυθεύμασι κατατάσσεται καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ Ἀχιλλέως ἐν τῇ νήσῳ Λεύκη⁶ ἢ τῇ χερσονήσῳ ἧτις ὀρόμος τοῦ Ἀχιλλέως ἐκαλεῖτο.

Καὶ ἡ μετανάστασις Ὀρχομενῶν ἐκ Βοιωτίας ὑπὸ τὸν Ἰάλμενον καὶ ὁ ἀποικισμὸς Ἀχαιῶν μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον, ἡ ὑπὸ τὸν Ἀτόλκον παρουσίᾳ τῶν Θεσσαλῶν σχετιζομένη πρὸς τὴν κτίσιν τῆς Σινώπης ἀνάγονται καὶ αὗται εἰς τὴν Μυθολογίαν⁷.

§ 15. Νομοί, μνητροπόλεις τοῦ οἴκου μ. θρόνου.

Νομοὶ ἐν τῇ Εὐξείνῳ εἶνε ὁ τῆς Τραπεζοῦντος, Κασταμονῆς, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως. Μνητροπόλεις ἡ τῆς Τραπεζοῦντος, τῆς Νεοκαισαρείας, τῆς Ἀμασείας, ὅστις καὶ φέρει τὸν τίτλον Ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου παντὸς Εὐξείνου Πόντου, Χάλκηδόνος, Δέρκων, Βιζύης, Σωζογαθουπόλεως, Μεσημβρίας, Ἀγχιάλου, ὅστις τιτοφορεῖται ὑπέρτιμος καὶ ἐξάρχος πάσης Μάυρης θαλάσσης⁸ καὶ Βάρνης.

§ 16. Σύνδεσμοι τοῦ Εὐξείνου μετ' ἄλλων θαλάσσιων. Ὁ Εὐξείνος συνέχεται καὶ συνδέεται οὐ μόνον μετὰ τῆς Ἀτλαντίδος διὰ τῆς Μεσογείου, ὥς ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἐσημειώθη, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Βορείου θαλάσσης. Μετὰ τῆς πρώτης διὰ τοῦ Δνειπέρου, Νίεμεν καὶ Οὐίστρούλα, ὥς καὶ διὰ τοῦ Δύνα, μετὰ τῆς δευτέρας διὰ τοῦ Δανουβίου καὶ Ρήνου, καὶ σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Κασπίας.

Πραγματευθέντες τὰ περὶ Εὐξείνου ἐν τοῖς ἄνω δὲν νομίζομεν τὸ ἔργον καθ' ὁλοκληρίαν ἐξηγλημένον, ὑπολείπονται ἐτι σημεῖα τινα πρὸς

ἐξέτασιν εἰδικωτέραν π. χ. τὸ περὶ τῶν λιμένων καὶ τὸ περὶ φανῶν καὶ φάρων, ἀλλὰ τοῦτο ἀνάγεται τῇ εἰδικωτέρᾳ Γεωγραφίᾳ τῇ διὰ ναυτικὰς σχολὰς χρησιμωτάτῃ. Εἰργάσθημεν ὅσον ἱμὴν ὁ καιρὸς ἐπέτρεπε καὶ ὡς ἰδυνάμεθα ἐνταῦθα διατρίβοντες ἐν χώρῃ, ἐν ἣ ἐλλείπουσι τὰ μέσα πρὸς αὐστηροτέραν ἐπιστημονικὴν μελέτην καὶ ἐργασίαν. Ἀλλὰ μὴν οὐ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ κρίνεται οὔτε τὰ ἱκανὰ πολλὰ εἶστι, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) Περὶ τῶν βορείων παραλίῶν ὅρα ἄριστον ἔργον τοῦ P. Becker μετὰ χάρτου «Die Gestade des Pontus Euxinus vom Ister bis 3. Borysthenes—1852».

2) Περὶ πάντων τῶν ἔθνων ὁ βουλούμενος ἱστορικός τε ἢ γεωγράφος παρὰ Στράβωνι, Ἡροδότῃ, Διονυσίῳ Περὶ ἡγετῆ καὶ ἄναγνῶν καὶ ἀνάλογα νὰ εἴπῃ, ἐὰν θέλῃ. Πρὸς τοῦτοις κάλλιστον ἔργον πρὸς μελέτην περὶ τούτων εἶναι ἡ τοῦ E. Meyer Gesch. d. Altert. z. A'. Κατὰ τὸν Στράβ. οἱ αὐτοὶ εἶναι Μαριανδύνοι καὶ Παφλαγῶνες. Κατὰ τὸν Kämmerl (Progr. d. Gymn. ἐκ Plauen τοῦ 1869 (οἱ μὲν εἶναι Φρυγικοὶ, οἱ δὲ σηιτικὸς κλάδος. Πρβλ. καὶ Meyer 1,300).

3) Ὅρα ἰδίᾳ καὶ Στράβ. 540.

4) Ἐν 6. Θ', 34,8.

5) Ἐν 6. Ἡρ. M. 408—410. Πλουτ. Θησ. 26.

6) Ἡ πρὸ τοῦ Δανουβίου μοναδικὴ νῆσος ἀνήκουσα νῦν τῇ Ρουμανίᾳ, ὅπου καὶ Φάρος ναυτικός. Ὀνομάζεται Φειδονήσι (Ὀφιοῦσα). Νῆσος Τένδρα εἰς τὸν Δνειπρον.

7) Ὁ μ. Πλ. B. 853, Περὶ τῆς ὀμηρικῆς Γεωγραφίας ἐτέρωθι λόγον ποιούμεθα Πρβλ. Κύτωρον καὶ Σήσαμος καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ στίχου σημειώσεις τοῦ Ameis. Μετίτω ὁ βουλούμενος περὶ τῶν γεωγρ. γνώσεων τοῦ Ὀμήρου προχείρως τὸν Στράβωνα Α'. 6.

8) Ἐπιτῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαϊόντων ἐν τοῖς τίτλοις τῶν θρόνων Ἀμασείας καὶ Ἀγχιάλου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ T. Προδρόμου (τῇ 6) 18 ἰουνίου 1892.

B. A. Μυστακίδης δ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΘΥΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

ΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΠΙΝΑΣ (συνέχου τοῦ Κομμάδου).

41) Ἑμ. ΚΡΙΣΠΙΝΑ, ΣΕΒΑΣΤΗ. Κεφαλὴ τῆς Κρισπίνας.

Ὁπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Νίκη ὀρθία (μαλλὸν ἢ Ἰόλη ἢ ἡ Ὀμφάλη) κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς τῶνον, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἀγκῶνα στηρίζουσα ἐπὶ δορῆς λέοντος τεθειμένης ἐπὶ ροπαλῶ.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ.

42) Ἑμ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΒΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Περτινάκος.

Ὁπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὄρθιος.

43) Ἑμ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΒΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Περτινάκος πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὁπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὄρθιος περιβεβλημένος ἱμάτιον, τὴν δεξιὰν ἔχον ἐπὶ τῆς ράβδου αὐτοῦ περιελισσομένης ὑπὸ ὄψεως.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΙΜΙΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ.

44) Ἑμ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕΡ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὁπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ τύχη ὀρθία μετὰ τῶν συμβόλων αὐτῆς.

45) Ἑμ. Α. Κ. Α. C. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Σ. Σεβήρου.

Ὁπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Νὰς ἐξάστυλος.

46) Ἑμ. ΑΥΤ. Α. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτιμ. Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ, γλαυῖς.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ (οὐτω). Ἀπόλλων γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀκτινοειδῆ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑψωμένην καὶ κρατῶν μάστιγα.

47) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Α. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ Π. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτ. Σεβήρου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀθηναῖα ὀρθία τὸ σῶμα ἔχουσα κεκλιμένον καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐστηριγμένην ἐπὶ δόρατος· διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεραίου αὐτῆς.

48) *Εμπ. . . . Α. ΣΕ ΣΕΟΥΗΡΟΣ Π. . . . Κεφαλὴ ἀκτινωτὴ τοῦ Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ζεὺς καθήμενος καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς φιάλην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σκῆπτρον.

49) *Εμπ. Α. Ι. Α. Δ. ΣΕΟΥΗΡ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ, μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ναὺς ἐξάστυλος.

50) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ὅφρις ἐλισσόμενος σπειρηδόν.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΟΜΝΑΣ (συζύγου Σεπτιμίου Σεβήρου).

51) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀρτεμις τῆς Ἐφέσου ὀρθία, ἥς ἀμφοτέρωι οἱ βραχίονες ὑποστηρίζονται ὑπὸ δύο ἐρεισμάτων, παρὰ τοὺς πόδας δύο ἔλαφροι.

52) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ, ΣΕΒ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ ἥλιος μετ' ἀκτινοβολοῦν κεφαλῆς, ὄρθιος, ὁ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ σφαίρας, μάστιξ ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ, ἄετος ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

53) . . . ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ἀφροδίτῃ ἢ Θαλασσία γυμνὴ, ὀρθία, κρατοῦσα τὴν κόμην αὐτῆς· παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἵπποκάμπη.

54) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ ἀριστερά.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὅφρις συσπειρούμενος.

55) *Εμπ. Ἔτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Πυργοφόρος γυναικεία κεφαλὴ.

56) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ πλώρας πλοίου, δελφὶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἡ δὲ δεξιὰ ἐστηριγμένη ἐπὶ τῆς τριαινῆς αὐτοῦ.

57) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος, ὁ δεξιὸς ποὺς ἐπὶ βράχου, τρίαινα ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ καὶ δελφὶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

58) *Εμπ. Ἔτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀνὴρ γυμνός ὄρθιος (ὁ Ἀπόλλων) κρατῶν παρὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ τόξον, πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ αἰγόκερως.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ.

59) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτοκράτωρ θωρακοφόρος, ὄρθιος, θυσιάζων πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου· φιάλη ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ, δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, κάπρος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἄετος ἱστάμενος ὑπερθεὶ δένδρου.

60) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Ὁ αὐτὸς τύπος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας τὸ γόνυ κατὰ γῆς διαπερᾶται ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ, κάτωθι ἄσπιδος.

61) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Κεφαλὴ πωγωνοφόρος καὶ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ὁ Ἔβρος κρατῶν δῆδα ἀντεστραμμένην.

62) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνοφόρος τοῦ Καρακάλλα μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Σέραπις ὄρθιος, περιβεβλημένος ἱμάτιον, φέρων τὸν μύδιον ἐπὶ κεφαλῆς, τὴν δεξιὰν ὑψωμένην καὶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ σκῆπτρου, παρὰ τοὺς πόδας θυσιαστήριον καῖον.

69) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ὄρθιος, ἡ δεξιὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ράβδου περιελισσομένης ὑπὸ ὄψεως.

64) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ γυμνὴ ὀρθία· ἀφ' ἐνὸς παῖς, ἀφ' ἐτέρου αἰγόκερως.

65) *Εμπ. Ἔτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁραιοτάτος ἐξάστυλος ναὺς.

66) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνοφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας τὸ ἐν γόνυ κλίνων πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ἀριστερά, διαπερᾶται διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ· κάτωθι ὠσειδῆς ἄσπιδος.

67) *Εμπ. Ἔτερον. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒΑ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

68) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒ. Ὁ αὐτὸς τύπος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἱπτάμενος πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ στεφάνου ἐν τῷ ράμφει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΓΕΤΑ.

69) *Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ τοῦ Γέτα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ ράβδον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τροχόν.

70) *Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἐρως ὄρθιος κρατῶν χρυσαλλίδα.

71) *Εμπ. Α. ΣΕ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἡρακλῆς παῖς πνίγων ὄφεις δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

72) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Γέτα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία, ὑψοῦσα τὴν δεξιὰν χεῖρα (Ἀφροδίτῃ Πελαγία)· δεξιᾷ παῖς, ἀριστερᾷ θαλάσσιος ἵππος.

73) ΠΟΥ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ θώρακος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἔχων ἰνερπημένους τὰς πτέρυγας πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατῶν δὲ στέφανον διὰ τοῦ ράμφους.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΝΟΥ.

74) . . . Κεφαλὴ τοῦ Μακρίνου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα καὶ διαπερώμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΕΛΑΓΑΒΑΛΟΥ. (Ἡλιογάβιος).

75) *Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβίου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὀρθία κρατοῦσα πηδάλιον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας διὰ τῆς ἀριστερᾶς.

76) *Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβίου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα παρὰ τὸ ὄρος Ὀλυμπον καὶ διαπερώμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους· ἡ ἄσπίς αὐτοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.

77) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ . . . Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἐλαγαβίου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ πυργοφόρος καθημένη ἐπὶ θρόνου μετὰ βάσεων ἐν εἶδει ποδῶν λέοντος· εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ ἐνδοδυμένη ποδὶν χιτῶνα· διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ φιάλην, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δόρυ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΥ.

78) *Εμπ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ.

Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Διαδουμενιανοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

1) Ὁρα ἡμετέραν πραγματείαν ἐπιγραφ. «Ἡ Προῦσα ὑπὸ ἀρχαιο-λογικὴν ἐποψὴν» δημοσ. ἐν τῇ «Σμύρνῃ» ἔτος Β', 1874. ἀρ. 407 καὶ 408.

80) "Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ διαπερώμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους ἐπὶ γῆς θώραξ καὶ ἀσπίς.

79) "Εμπ. "Ετερον : ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο Ποσειδῶν ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ,

ΤΑ ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΠΑΥΛΑΣ (συνύγου τοῦ "Ελαγαβίου).

80) ΙΟΥΛΙΑ. ΚΟΡΝΗΛΙΑ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Παύλας πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Η Παλλὰς ὀρθία κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ· παρὰ τοῖς ποσὶν ἀσπίς.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΙΣΗΣ (μύμις τοῦ "Ελαγαβίου).

81) ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΙΣΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαίσης πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ποδήρους ἐσθῆτος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Ναὸς ἐξάστυλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

82) "Εμπ. Μ. ΑΥΓ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. "Αλεξάνδρου μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Μαμαίας ἐν προσεπισήμῳ (contre-marque).

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο Ποσειδῶν γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ.

83) "Εμπ. Μ. ΑΥΓ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. "Αλεξάνδρου μετὰ χλαμύδος.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο αὐτοκράτωρ ἔφιππος φέρων χλαμύδα καὶ ἐλαύνων πρὸς τὰ δεξιὰ διὰ λόγχης φονεῖ καὶ πρὸν φεύγοντα.

84) "Εμπ. Μ. ΑΥΓ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. "Αλεξάνδρου πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμύς.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Κεφαλὴ ἀνδρική γενειοφόρος· ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου.

ΤΑ ΤΗΣ ΟΡΒΙΑΝΗΣ (συνύγου "Αλεξάνδρου Σεβήρου).

85) "Εμπ. ΓΝ. ΣΕ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς "Ορβιάνης.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Η "Ηρα ὀρθία πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην, τῇ ἀριστερᾷ σκήπτρον.

86) "Εμπ. "Ετερον : "Αγγεῖον μετὰ λαβῆς ἀντὶ τῆς φιάλης.

87) ΣΑΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ. ΣΕ. Κεφαλὴ τῆς "Ορβιάνης.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Τελεσφόρος ὄρθιος.

88) "Εμπ. Γ. ΣΕΡ. ΣΕΙ. ΣΑΛ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. "Η αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο Αἴας γυμνός μετὰ περικεφαλαίας καθήμενος χαμαὶ καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς μάχαιραν.

89) "Εμπ. ΓΝ. Σ. Η. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς "Ορβιάνης πρὸς τὰ δεξιὰ.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Μορφὴ ἀνδρική ὀρθία, τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ὤμου, κρατοῦσα φιάλην τῇ δεξιᾷ καὶ δόρυ τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ (μυτὸς "Αλεξάνδρου Σεβήρου).

90) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαίας.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Αετὸς ἱστάμενος πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ πετρῦγων ἡνεφγμένων.

91) "Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαίας.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. Πρόδρομος πλουσίως κεκοσμημένος· πρὸ τούτου δύο γυναῖκες ποδήρη ἐνδεδυμέναι εἰσὶν ἀνακεκλιμέναι κρατοῦσαι ἑκάστη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὕδριαν, ἐξ ἧς ἐκλύζουσιν ὕδατα, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δόνακα.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΟΥΠΠΗΝΟΥ.

92) "Εμπ. Μ. ΚΛΩ. ΠΟΥΠΠΗΝΟΣ. ΜΑΖ. ΑΥΓ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Πουππίηνου.

"Οπ. ΠΡΟΓΣΑΕΩΝ. "Ο Ἑρμῆς ὄρθιος, βαλάντιον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ κηρύκειον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

("Ἐπεται τὸ τέλος).

ΙΑΤΡΙΚΑ.

"Η κληρονομικὴ ἐπιληψία.

"Η προσοχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Βιέννης ἐφειλκύνθη ἐσχάτως ὑπὸ σειρᾶς νεωτεριστικῶν ἐγχειρήσεων τελεσθεισῶν ἐπὶ προσώπων, πασχόντων ἐκ κληρονομικῆς ἐπιληψίας. Οἱ τὰς ἐγχειρήσεις ταύτας τελεσάντες εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς νευρολογίας διδάκτωρ Βενεδικτος καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς διδάκτωρ φὸν Μέζετιχ. "Η νέα θεραπευτικὴ μέθοδος ἔγκειται ἐν τῇ διατρήσει καὶ ἐκρίζώσει τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῖς φαῖς ὕλης τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τοῖς ὁποίοις ὑποτίθεται ὅτι κεῖται ἡ ἑδρα τοῦ νοσήματος. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διανοίξεως τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νοσηρῶν μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου, καθόσον ὁ καθηγητὴς Βενεδικτος, ἐπὶ τῇ βάσει φρενολογικῶν μελετῶν πιστεύει ὅτι εἶρε κανόνα διὰ τοῦ ὁποίου κατορθοῦται ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς τοῦ τμήματος τοῦ ἐξαφανισθησομένου ἐγκεφάλου, κατόπιν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τοῦ ἰδιαιτέρου εἶδους τοῦ νοσήματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ ἀπιτουμένη διάνοιξις τοῦ ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλῃ διάμετρον μεγαλειτέραν τοῦ ἐνδὸς ἐκατοστομέτρου. Τρεῖς ἀσθενεῖς ὑποβληθέντες εἰς τὴν διὰ τῆς νέας μεθόδου θεραπείαν ἐπαρουσιάσθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Βενεδικτου ἐνώπιον συνελεύσεως ἐκ διαπρεπῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς ἐν τῇ τῆς Βιέννης πανεπιστημίῳ καὶ ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἔτυχε τῶν ὁμοφώνων συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει αὐτοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς, δύο δεκαπενταετῆς παῖδες καὶ ὀκτωκαιδεκαετὶς κόρη, προσεβάλοντο δις καθ' ἡμέραν ὑπὸ ἐπιληψίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως τῆς ἐγχειρήσεως ἀπληλλάγησαν ἐντελῶς τοῦ νοσήματος καὶ ἔχουσιν ὅλως ὑγιῶς ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἔποψιν. Παρὰ τὴν προφανῆ ὅμως ταύτην ἐπιτυχίαν ὁ καθηγητὴς Βενεδικτος μετ' ἐπιφυλακτικότητος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξενέγκῃ ἀποφασιστικὴν κρίσιν περὶ τῆς νέας μεθόδου, διότι ἡ ἐπιληψία, ἐξαφανιζομένη ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐπανέρχεται συχνάκις.

"Η φυματίωδις.

"Ετερον πείραμα, ὑπερ ὑπενηργεῖτο ἡδὴ ἐπὶ δύο ὅλους μῆνας ἐν τῇ Γενικῇ Νοσοκομίῳ τῆς Βιέννης, ἐπὶ δώδεκα φυματίωσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πασχόντων ἀτόμων, διὰ τῆς οὕτω καλουμένης φ υ μ α τ ι ο - κ τ ό ν ο υ (tuberculocidine), ἥτις ἀποτελεῖ τροποποίησιν τοῦ φαρμάκου τοῦ καθηγητοῦ Κώλ, ἐφευρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ καθηγητοῦ Κλέμπε, φαίνονται στεφθέντα ὑπὸ ἰκανῆς ἐπιτυχίας. Κοράσιον ἑκαταεκά ἐτῶν π. χ. ὅπερ πρὸ δύο μόνον μηνῶν ὑπέφερεν ἐκ φθίσεως ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ἐξήχθη ἄρτι τοῦ νοσοκομείου ὡς ἰαθέν. Τὰ πτύελα αὐτοῦ, βρέοντα τὸ πρῶτον βακτηριδίων, ἀπληλλάγησαν εἰτα αὐτῶν. Τὸ κοράσιον παρουσιάσθηται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ ἱατρικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης, ὅπου ἐξετασθήσεται ἀν' ἡ θεραπεία αὐτοῦ θὰ ἴναι διαρκὴς ἡ οὐ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΑΠΥΡΟΣ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Περίεργον ἔγγραφο ὑποβλήθησεται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συγκαληθσόμενον Συνεδριον τῶν Ἀσιανολόγων. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο εἶναι χειρόγραφον ἐπὶ παπύρου, ἀνακαλυφθὲν πρὸ μηνῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὑποτιθέμενον ὑπὸ τινῶν αὐθεντικῶν προσώπων ὡς τὸ ἀρχαιότατον σωζόμενον ἀντίγραφον περιεκπῶν τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλίων τοῦ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου. Αἱ σελίδες αὗται τοῦ παπύρου, ἀνεπαφιοῦσαι, εἶχον μῆκος μὲν 10 δακτύλων περίπου πλάτος δὲ 7, περιλαμβανούσης ἐκάστης